II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

(93/C 26/04)

KOM(92) 519 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 11. december 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988, om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (1), særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringerne med anvendelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (2) viser, at det er nødvendigt at foretage en tilpasning af forordningens bestemmelser;

Fællesskabet må have stillet de i artikel 2 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom nævnte egne indtægter til rådighed på de bedst mulige betingelser, og der må derfor ske en tilpasning af reglerne for, hvorledes medlemsstaterne overdrager Kommissionen de egne indtægter, der tilfalder Fællesskabet;

medlemsstaterne opkræver de traditionelle egne indtægter efter de nationale love og administrative bestemmelser, eventuelt tilpasset fællesskabsbestemmelserne, og Kommissionen skal kontrollere denne tilpasning og i givet fald fremsætte ændringsforslag;

Rådet og repræsentanterne for Fællesskabernes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 13. november 1991 en resolution om beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser;

det må præciseres, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at forpligtelsen til at foretage fastlæggelse er indfriet for så vidt angår de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b) i afgørelse 88/376/EØF, Euratom;

der bør ske en forbedring af bestemmelserne om medlemsstaternes informationspligt over for Kommissionen med henblik på overvågningen af medlemsstaternes indsats for at inddrive egne indtægter, navnlig indtægter der er i fare som følge af svig eller uregelmæssigheder;

der bør indføres en forældelsesfrist i forholdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen, så nye fastlæggelser, som medlemsstaten foretager i forhold til afgiftspligtige for tidligere regnskabsår, betragtes som fastlæggelser for det løbende regnskabsår;

Fællesskabets finansielle autonomi bør styrkes gennem en bestemmelse om, at fastlagte fordringer, der ikke har kunnet inddrives af grunde, der kan tilskrives medlemsstaterne, under visse betingelser påhviler disse;

hvad angår egne indtægter hidrørende fra afgifter inden for sukkersektoren, hvor det bør sikres, dels at inddrivelsen af afgifterne sker i løbet af det pågældende regnskabsår, dels at det inddrevne beløb svarer til udgifterne vedrørende samme høstår, bør det fastsættes, at medlemsstaterne overdrager Fællesskabet de egne indtægter hidrørende fra sukkerafgifter i løbet af det regnskabsår, i hvilket de er blevet fastlagt;

medlemsstaterne viser stadig større interesse for at anvende ecu ved afviklingen af deres mellemværender med Kommissionen, også når det drejer sig om egne indtægter;

et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil fremme korrekt anvendelse af de finansielle bestemmelser om egne indtægter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse

(1) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.

(2) EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 1.

88/376/EØF om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ændres således:

1) Artikel 1: Efter udtrykket »1553/89 af 29. maj 1989« indføjes udtrykket »[senest ændret ved forordning . . .]«.

2) Artikel 2: Som stk. 1a, 1b og 1c indsættes:

»1a. Når de kompetente administrative myndigheder foretager en bogføring i henhold til toldbestemmelserne, er den i stk. 1 omtalte meddelelse i forbindelse med fastlæggelsen den meddelelse, der er omhandlet i toldbestemmelserne. Den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse anses for at have fundet sted på bogføringsdatoen.

Hvad angår de afgifter, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker, anses den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse for at have fundet sted på datoen for den meddelelse, der er omhandlet i bestemmelserne for sukkersektoren.

1b. I tilfælde, hvor de kompetente administrative myndigheder ikke bogfører det skyldige afgiftsbeløb i overensstemmelse med toldbestemmelserne, skønt debitor kendes og det skyldige beløb kan beregnes som omhandlet i stk. 1, og det pågældende beløb er større end 2 000 ECU, skal der ske en ad hoc-bogføring uden meddelelse til debitor, med henblik på den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse.

Den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse anses for at have fundet sted på bogføringsdatoen.

1c. I tvistesager anses de kompetente administrative myndigheder for, med henblik på den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse, at kunne beregne fordringens størrelse senest ved den første administrative afgørelse, hvorved der gives den afgiftspligtige meddelelse om toldskylden, eller ved forelæggelsen for den retlige myndighed, såfremt dette sker først.

Den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse anses for at have fundet sted på datoen for ovennævnte afgørelse eller forelæggelse.«

3) Artikel 4:

— stk. 1, litra a) affattes således:

»Benævnelsen på de tjenestegrene eller organer, som er ansvarlige for fastlæggelsen, opkrævningen, overdragelsen og kontrollen af egne indtægter, og i givet fald deres status;«

— i stk. 1, litra b) ændres udtrykket »fastlæggelsen og opkrævningen af egne indtægter samt overdragelsen heraf til Kommissionen« med udtrykket »fastlæggelsen, opkrævningen, overdragelsen og kontrollen af egne indtægter«.

— som afslutning på stk. 1 indsættes følgende punktum:

»Der skal straks gives Kommissionen meddelelse om enhver ændring i disse benævnelser eller bestemmelser.«

4) Artikel 5: Efter udtrykket »landbrugsafgifter« indføjes udtrykket »sukkerafgifter«, og sidste punktum i artikel 5 udgår.

5) Artikel 6:

— i stk. 2, litra a), erstattes tallet »19« af tallet »5«

— i stk. 2, litra a), indsættes som sidste afsnit følgende punktum:

»Fastlæggelsen af regnskabet sker tidligst kl. 13 den sidste arbejdsdag i måneden.«

— i stk. 2, litra b), indsættes foran udtrykket »dækket« udtrykket »helt eller delvis«

— som nyt stk. 2, litra c), indsættes følgende:

»Fastlagte fordringer vedrørende afgifter i henhold til den fælles markedsordning for sukker anføres i det regnskab, der er omhandlet under litra a). Hvis det senere viser sig, at fordringerne ikke inddrives inden for den fastsatte frist, kan medlemsstaterne berigtige den oprindelige postering og undtagelsesvis opføre fordringerne i det særskilte regnskab.«

— stk. 2, litra c), bliver til stk. 2, litra d)

— stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. a) Inden for den i stk. 2 fastsatte frist indsender hver medlemsstat til Kommissionen en månedlig regnskabsopgørelse over de i stk. 2, litra a), omhandlede fordringer, udformet efter den model, der er anført i bilaget til forordningen.

Som dokumentation anfører medlemsstaterne i hver enkelt månedsopgørelse beløbsstørrelserne for de tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der allerede er indberettet til Kommissionen i henhold til stk. 4, og hvor der enten er sket inddrivelse eller truffet afgørelse om ikke at foretage inddrivelse, med angivelse af henvisning til den oprindelige indberetning.

Som dokumentation for de pågældende månedsopgørelser indsender de medlemsstater, for hvilke det er relevant, oplysninger om eller opgørelser over de fradrag i de egne indtægter, de har foretaget på grundlag af bestemmelser om områder med særlig status.

b) Hver medlemsstat tilsender inden for den i stk. 2 fastsatte frist Kommissionen en kvartalsopgørelse over det særskilte regnskab, der er omhandlet i stk. 2, litra b), udformet efter den model, der er anført i bilaget til forordningen.

Som dokumentation for kvartalsopgørelsen indgiver hver medlemsstat en meddelelse om situationen for så vidt angår de tilfælde af svig og uregelmæssigheder, hvor der er sket fastlæggelse, udformet på samme måde som kvartalsopgørelsen og med henvisning til den oprindelige meddelelse.«

— andet afsnit i det tidligere stk. 3 bliver til stk. 4, der affattes således:

»4. Senest to måneder efter udløbet af hvert kvartal tilsender hver medlemsstat Kommissionen en beskrivelse af de allerede opdagede tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der drejer sig om et beløb på over 10 000 ECU.

Med henblik herpå giver hver medlemsstat så vidt det overhovedet er muligt nærmere oplysning om:

— hvilken form for svig og/eller uregelmæssighed der er tale om (betegnelse, den pågældende toldbestemmelse)

— den nøjagtige eller anslåede størrelse af de unddragne egne indtægter

— de pågældende varer (position i toldtariffen, oprindelse, herkomst)

— kortfattet beskrivelse af den svigagtige fremgangsmåde

— hvilken form for kontrol der har ført til opdagelse af det pågældende tilfælde af svig eller uregelmæssighed

— den nationale tjeneste eller det nationale organ, der har konstateret det pågældende tilfælde af svig eller uregelmæssighed

— stadium i proceduren, herunder stadium i inddrivelsesproceduren med angivelse af fastlæggelsen, hvis denne har fundet sted

— angivelse af, om tilfældet eventuelt er indberettet inden for rammerne af bestemmelserne om gensidig bistand (forordning (EØF) nr. 1468/81)

— i givet fald de implicerede medlemsstater

— de foranstaltninger, der er planlagt eller allerede truffet for at undgå en gentagelse af det pågældende tilfælde af svig eller uregelmæssighed.

Formularer til indgivelse af ovenstående oplysninger udarbejdes af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. Eventuelle ændringer af disse formularer vedtages efter samme procedure.«

6) Artikel 7:

Artiklen affattes således:

»*Artikel 7*

1. Hver medlemsstat udarbejder årligt et sammenfattende regnskab over de fastlagte fordringer, der er anført i det regnskab, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), og indsender det til Kommissionen inden den 1. marts året efter det pågældende regnskabsår. Enhver forskel mellem totalbeløbet i det sammenfattende regnskab og summen af de månedsopgørelser, medlemsstaten har indsendt fra januar til december måned, forsynes med en kommentar. Kommissionen kontrollerer, at der er overensstemmelse mellem det sammenfattende regnskab og det afgiftsbeløb, den har fået overdraget i løbet af året; senest to måneder efter modtagelsen af det sammenfattende regnskab meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat sine eventuelle bemærkninger.

2. Efter den 31. marts i det fjerde år efter et bestemt regnskabsår sker der ikke længere berigtigelse af det i stk. 1 omhandlede sammenfattende regnskab, undtagen på punkter, som enten Kommissionen eller den pågældende medlemsstat har gjort opmærksom på inden dette tidspunkt.«

7) Artikel 8: Stk. 2 udgår.

8) Artikel 9: Artiklen affattes således:

»*Artikel 9*

1. Som nærmere fastlagt i artikel 10 fører hver enkelt medlemsstat egne indtægter, i ecu eller i national valuta, til kredit for en af de konti, som er oprettet med henblik herpå i Kommissionens navn hos medlemsstatens finansforvaltning eller hos det af medlemsstaten udpegede organ.

Disse konti føres vederlagsfrit.

2. De i national valuta krediterede beløb omregnes af Kommissionen og opføres på dens regnskab i ecu i henhold til Kommissionens forordning 86/610/EØF, Euratom, EKSF af 11. december 1986 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977.«

9) Artikel 10:

— I stk. 1, første afsnit, tilføjes efter udtrykket »afgørelse 88/376/EØF, Euratom« udtrykket »i givet fald berigtiget med de egne indtægtsbeløb, som ikke har kunnet inddrives af grunde, der kan tilskrives medlemsstaterne«; endvidere erstattes udtrykket »foretages den i artikel 2, stk. 1, litra a) og b) i nævnte afgørelse omhandlede kreditering« af udtrykket »foretages krediteringen i national valuta af de i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i nævnte afgørelse omhandlede egne indtægter« og tallet »19.« erstattes af tallet »5.«.

— I stk. 2 indsættes tallet »1.« i stedet for »15.«.

— I artikel 10, stk. 1, andet afsnit, erstattes tallet »19.« af tallet »5.«.

— Stk. 3, første afsnit, erstattes af følgende to afsnit:

»3. Momsindtægterne, den supplerende indtægt — bortset fra de egne indtægter, som indgår i den monetære reserve under EUGFL —

og eventuelle finansielle BNI-bidrag krediteres, i ECU eller i national valuta efter medlemsstatens eget valg, den første arbejdsdag i hver måned med en tolvtedel af de beløb, der er opført herfor på budgettet.

Hvis medlemsstaten vælger at kreditere i national valuta, omregnes det skyldige beløb efter omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret, således som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Hvis medlemsstaten vælger at kreditere i ecu, omveksles beløbet omregnet til national valuta ifølge bestemmelserne i forrige afsnit til ecu efter omvekslingskursen på næstsidste noteringsdag i måneden forud for den, hvori fristen for kreditering udløber.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres valg. Valget kan ændres, ved at der gives Kommissionen meddelelse herom senest den 5. i måneden forud for den måned, hvor ændringen træder i kraft.«

— I stk. 3, andet afsnit, tilføjes følgende:

»Hvis situationen for så vidt angår gennemførelsen af regnskabsårets budget imidlertid er sådan, at krediteringen vedrørende den monetære reserve ikke er nødvendig for at sikre ligevægt mellem indtægter og udgifter i regnskabsåret, kan Kommissionen give afkald på krediteringen af en del af eller hele beløbet.«

— Tilføj i 5. afsnit, stk. 3, efter ordene »der går forud for regnskabsåret«, ordene:

»Hvis krediteringen foregår i ecu omveksles beløbet fra national valuta til ecu efter omvekslingskursen på næstsidste noteringsdag i december«.

— Tilføj i stk. 4 og stk. 7 efter ordene »disse kan kreditere« ordene: »i national valuta«.

10) Artikel 11: Som stk. 2 indsættes:

»Enhver forsinkelse med betalingen af forfaldne morarenter giver anledning til betaling af en rente, hvis sats er lig med den sats, der senest blev anvendt på hovedstolen.«

11) Artikel 15: I stk. 1, andet led, og stk. 2, første led, erstattes »6« af artikel »7«.

12) Artikel 17:

— stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne er kun fritaget for at overdrage beløb svarende til de konstaterede fordringer til Kommissionen, såfremt disse beløb ikke har kunnet inddrives på grund af force majeure. Medlemsstaterne kan i øvrigt i visse tilfælde undlade at overdrage disse beløb til Kommissionen, når det efter en dybtgående undersøgelse af alle relevante oplysninger om det pågældende tilfælde viser sig, at det definitivt er umuligt at foretage inddrivelsen af grunde, som ikke kan tilskrives dem.

Utilstrækkelig sikkerhedsstillelse i forbindelse med inddrivelse af egne indtægter kan ikke betragtes som en grund, der ikke kan tilskrives medlemsstaten.

De i foregående stk. omhandlede tilfælde skal, hvis der er tale om beløb på over 10 000 ECU eller 2 000 ECU i tilfælde af fejl begået af de kompetente administrative myndigheder og tilfælde af force majeure, indberettes til Kommissionen hvert halve år, idet beløbene omregnes til national valuta efter kursen den første arbejdsdag i oktober måned i det forudgående kalenderår; indberetningen skal finde sted inden tre måneder efter udløbet af det pågældende halvår og indeholde oplysning om, hvorfor medlemsstaten ikke har kunnet overdrage de pågældende beløb.

Kommissionen har en frist på tre måneder, efter at have modtaget samtlige nødvendige oplysninger, til i givet fald at meddele den pågældende medlemsstat sine bemærkninger.«

— stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne giver i en årlig rapport Kommissionen meddelelse om deres kontrolvirksomhed og resultaterne heraf samt de samlede tal og de principielle spørgsmål i forbindelse med de væsentligste problemer, herunder også tvister, der er opstået ved anvendelsen af denne forordning. Rapporten tilsendes Kommissionen inden den 31. marts året efter det pågældende regnskabsår.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den ... 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

MODEL I

Månedsopgørelse

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EGNE INDTÆGTER

(i national valuta)

Oversigt over fastlagte fordringer (1)

Medlemsstat:

Måned:

Fastlæggelse:

Indbetaling:

Indtægtens art	Medlemsstatens reference (valgfrit)	Fastlagte fordringer for den pågældende måned (2) (1)	Berigtigelser af tidligere fastlæggelser (3) + (2)	Berigtigelser af tidligere fastlæggelser (3) — (3)	Bruttobeløb at overdrage til EF (4) = (1) + (2) — (3)
1210 Told, uden EKSF-afgifter og antidumpingtold 1220 EKSF-afgifter 1230 Udligningstold og antidumpingtold på varer 1240 Udligningstold og antidumpingtold på tjenesteydelser					
12 TOLD I alt					
1010 Landbrugsafgifter og udlignende importafgifter 1020 Eksportafgifter 1030 Monetære udligningsbeløb ved import 1040 Monetære udligningsbeløb ved eksport 1050 Tiltrædelsesudligningsbeløb					
10 LANDBRUGSAFGIFTER I alt					
1110 Lagerafgifter for sukker 1100 Produktionsafgifter — »A- og B-sukker« 1120 Produktionsafgifter — isoglucose 1130 Afgifter af »C«-produktionen af sukker og isoglucose, der ikke eksporteres 1140 Afgifter af substitutionssukker og -isoglucose under »C«-kvoten 1160 Tillægsafgifter					
11 SUKKER- OG ISOGLUCOSEAFGIFTER I alt					
TOTALBELØB					
				— 10 % opkrævningsomkostninger	
				Netto at indebetale til EF	

(1) Inkl. fastlæggelse som følge af kontrol eller svig.

(2) Inkl. regnskabsmæssige berigtigelser og opkrævninger fra det særskilte regnskab.

(3) Det drejer sig om berigtigelser af oprindelige fastlæggelser, bl.a. efterfølgende opkrævninger og tilbagebetalinger. For sukkers vedkommende skal berigtigelser fra de tidligere produktionsår anføres.

MODEL II

Kvartalsopgørelse

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EGNE INDTÆGTER — SÆRSKILT REGNSKAB (1)

(i national valuta)

Oversigt over de fastlagte fordringer, der ikke er bogført i »A«-regnskabet

Medlemsstat:

Kvartal:

Indtægtens art (1)	Udestående fordringer fra foregående kvartal (2)	Fastlagte fordringer for det pågældende kvartal (3)	Berigtigelser af tidligere fastlæggelser (Artikel 8) (2) (4)	Beløb, som ikke kan overdrages (Artikel 17, stk. 2) (3) (5)	I alt (2 + 3) — (4 + 5) (6)	Inddrivelser i løbet af kvartalet i national valuta (7)	Udestående ved det pågældende kvartals udgang (8) = (6) — (7)
1210 Told, uden EKSF-afgifter og antidumpingtold							
1220 EKSF-afgifter							
1230 Udligningstold og antidumpingtold på varer							
1240 Udligningstold og antidumpingtold på tjenesteydelser							
12 TOLD I alt							
1010 Landbrugsafgifter og udlignende importafgifter							
1020 Eksportafgifter							
1030 Monetære udligningsbeløb ved import							
1040 Monetære udligningsbeløb ved eksport							
1050 Tiltrædelsesudligningsbeløb							
10 LANDBRUGSAFGIFTER I alt							
1110 Lagerafgifter for sukker							
1100 Produktionsafgifter — »A- og B-sukker«							
1120 Produktionsafgifter — isoglucose							
1130 Afgifter af »C«-produktionen af sukker og isoglucose, der ikke eksporteres							
1140 Afgifter af substitutionssukker og -isoglucose under »C«-kvoten							
1160 Tillægsafgifter							
11 SUKKER- OG ISOGLUCOSEAFGIFTER I alt							
TOTALBELØB 12 + 10 + 11							
						— 10 % opkrævningsomkostninger	
						Netto at inddrive	

(1) I det såkaldte »B«-regnskab, der føres i henhold til artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89, inkl. fastlæggelser som følge af kontrol eller svig.

(2) Ved berigtigelse af fastlæggelsen forstås også annullering, der skyldes revision af den oprindelige fastlæggelse; disse annulleringer er forskellige fra dem, der registreres i kolonne (5).

(3) Beløb på over 10 000 ECU omhandles i den rapport, der skal afgives i henhold til artikel 17, stk. 3.